

ಕಂಡೆ ನನ್ನೆ ಕೂಡೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ.”

ಈ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಮಂದಿ ಪರಿಚಯ ಇದೆಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವು ದೀರ್ಘ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ.

“ಆದ್ರೆ ಮೊನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಗಮನಿಸ್ತೆ. ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ನೇಪಾಳಿ ಚಹರೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಅವು ಟ್ರಾಕ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿತ್ತು. ಭಾರೀ ಗಾತ್ರದ್ದು ಅದು. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ತರೋದು ನನ್ನೆ ಇದುವರೆಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

“ಅವು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋದ? ಗೊಬ್ಬರದೋನಾಗಿದ್ದ ಮಾಲು ಇಳಿಸಿ, ಕೂಡೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಲ್ಲ?”

ಆ ಮನುಷ್ಯ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಿದ್ದು ತಾನು ನೋಡಿದ್ದ ಎಂದ ಅವು ತಾನು ಚರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿಣ್ಣಿಸಿದ್ದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕರಮಚಂದನಿಗೆ ನೀಡಿದ.

ನಾವು ತಾಪಂಡ ಮೋಹಿತನ ಮನೆ ತಲುಪಿದಾಗ, ಹೂಗಳ ಪಾತಿ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಳು ನಮ್ಮತ್ತ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದ. ಚಿಕ್ಕನಂಜಪ್ಪ ಅಂತ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ ಅವು ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ. ಮೋಹಿತ್ ನಾಪತ್ತೆಯಾದ ದಿನ ತಾನು ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿ. ಮೋಹಿತ್, ವರ್ಷಿಣಿ ನಡುವೆ ಜಗಳ ಮಾಮೂಲು, ಯಜಮಾನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಮ್ಮ ರೂಮಿನಲ್ಲೇ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಕೂತಿರುತ್ತಾರೆ, ಎಸ್ಟೇಟ್ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದು ಮೇಡಮ್ ಅಂತ ತಿಳಿಸಿದ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಯಜಮಾನರು ಎದುರಿಗಿರೋ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ್ರೆ, ದಿನಗಟ್ಟಲೇ ಬರದೇ ಇರುವುದುಂಟು!

ಉತ್ತಮ ಅಭಿರುಚಿಯಲ್ಲಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ, ಸೊಗಸಾದ ಹಜಾರ. ವರ್ಷಿಣಿಗಾಗಿ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟಿ ಹರಿಸಿದೆ. ನಾನು ತೇಗದ ಮೇಜಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಕರಮಚಂದ ಅದರ ಸೆಳೆವಿನ ಎಳೆದು, ತಡಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ! “ಓಹ್” ಎಂಬ ಉದ್ಗಾರದೊಂದಿಗೆ, ಕರಮಚಂದ ಕಡತವೊಂದನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆದ. ಅದರೊಳಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದು ಮೋಹಿತನ ಉಯಿಲು! ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ನಜರು ಓಡಿಸಿದೆ,

“ನೋಡು! ವರ್ಷಿಣಿಗೆ ಏನೂ ಸಿಗದು!! ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಶ್ರೀಧಾಮ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ. ಒಂದು ಪಾಲು ಸೋಮಯ್ಯನಿಗೆ!!”

ಪಿಸುಗುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಕರಮಚಂದ ತುಟಿ ಎರಡು ಮಾಡಿದ,

“ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಿಯೇ ಆಗಿಲ್ಲ! ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ!!”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ದನಿ ತೇಲಿ ಬಂತು! ಕರಮಚಂದ ಚಿಕ್ಕನೆ ಉಯಿಲನ್ನು ಯಥಾ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಡ್ರಾಯರ್ ಮುಚ್ಚಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ದನಿ ತೇಲಿ ಬಂತು! ಕರಮಚಂದ ಚಿಕ್ಕನೆ ಉಯಿಲನ್ನು ಯಥಾ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಡ್ರಾಯರ್ ಮುಚ್ಚಿದ.

“ಪತ್ತೇದಾರರು ಆಗ್ಲೇ ತನಿಖೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತೆ ಹಾಗಿದ? ಮೋಹಿತನ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು?”

